

Call no: B. (NS)PP354
Author: Delavile, Avraham ben Daniel.
Title: .Li-khvod talmidai, ... bahure siminarium, asher pearu yom
melot hamesh ve-esrim le-hatunati ...

כותר: לכבוד תלמידי, ... בחורי סימינאריום, אשר פארו יום מלאת חמש
ועשרים לחתנתי ...

Imprint: [Amsterdam : s.n., 19--?]

Collation: 1 broadside ; 22 x 17 cm.

הערות: סוג הגליון: שיר ארוע. שמות הגבירים: שלמה מוסקוויטער, ליפמן
בורשטל. תחילת השיר: קומו נגנים בכנור נבל תף מצלתיים.

Subject: Hebrew poetry, Modern - Italy.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

X

לכבוד תלמידי, לפניכם בחורי סימינאריום, אשר פארו יום מלאת חמש ועשרים שנה לחתנתי
יום א' כ"ז אלול תרכ"ו לפ"ק, בהזיאת לי מנחת כסף, ובראשם הגזירים כ' שלמה
מוסקוויטער וכ' ליפמן צורטעל יחיו, אשר הטו לב מצריהם לנדיבות.

קומו נגנים בכבוד נכל תף מצלתים,
בשופר חליל חצצרה ותצלנה אונים,
יתפלצו עמודים מקול המיה כלי די;
מקלות כלי שיר אדירים דברי תודתי,
אשמיע במקהלות למוקירי ומכבדי.

מרב ימים שערוות זקני הלפינו,
אכן רוחי בקרבי תגיל תרנה;
בראותי תלמידי פריי יובילו,
קדמה מערבה תימנה צפנה.

רוח נדיבה הטתה רבים מאלה,
להזכיל לי מנחה ברית אהבה מזפרת;
לכבדי לפארי לרוממי נפשם נכספה,
כלי כסף טהור לתפארת למשמרת.

יפך שלחני בכף מזוג כלי מלח,
אלה יזהירו והפדיל תכסה-בשת;
בקקת ספר חדשה דיו ועט ישכנו,
יתנו דפי בחרש זכוכית ונחשת.

זה חלק מורה תלמידיו כפרו,
הוא יתפדר-בם, ובם קרנו רמה;
ואם שנים או שלשה יעציבוהו,
יקרה קמדת, אף אם חלבנה בה הושמה.

קומו נגנים בכבוד נכל תף מצלתים,
בשופר חליל חצצרה ותצלנה אונים,
יתפלצו עמודים מקול המיה כלי די;
מקלות כלי שיר אדיריני דברי תודתי,
אשמיע במקהלות לאהובי תלמידי.

אערהם נן דיאל דעלאוויילע.

ירח מים עץ כמעט מת הגוע,
יעלעו גידיו עז והוא ישוב יפריח;
ואיש מר גפש איך לפניו דאכה דצה,
אם אהב אמת לבו ירנין ישמיה.

ששים פעמים סבה על צירה ארץ,
מאז החלו עיני לראות שמש;
גם מימי כחרותי מצוק רדפני,
קנאת עוילים הפכה אודי לאמש.

משא כבד, בשמחה נטיתי שכם,
יומם, לכלכל גויה השפם יצאתי;
ולרות רוחי אתרתי כליל,
אז חדות עולם בספרים מצאתי.

מפרי יגיעי נער חקן האכלתי,
כי כמעט חמשים שנה מלמד אני;
הן סימינאריום שלשים ותשע,
בחדריו מורה דת ולשון ראני.